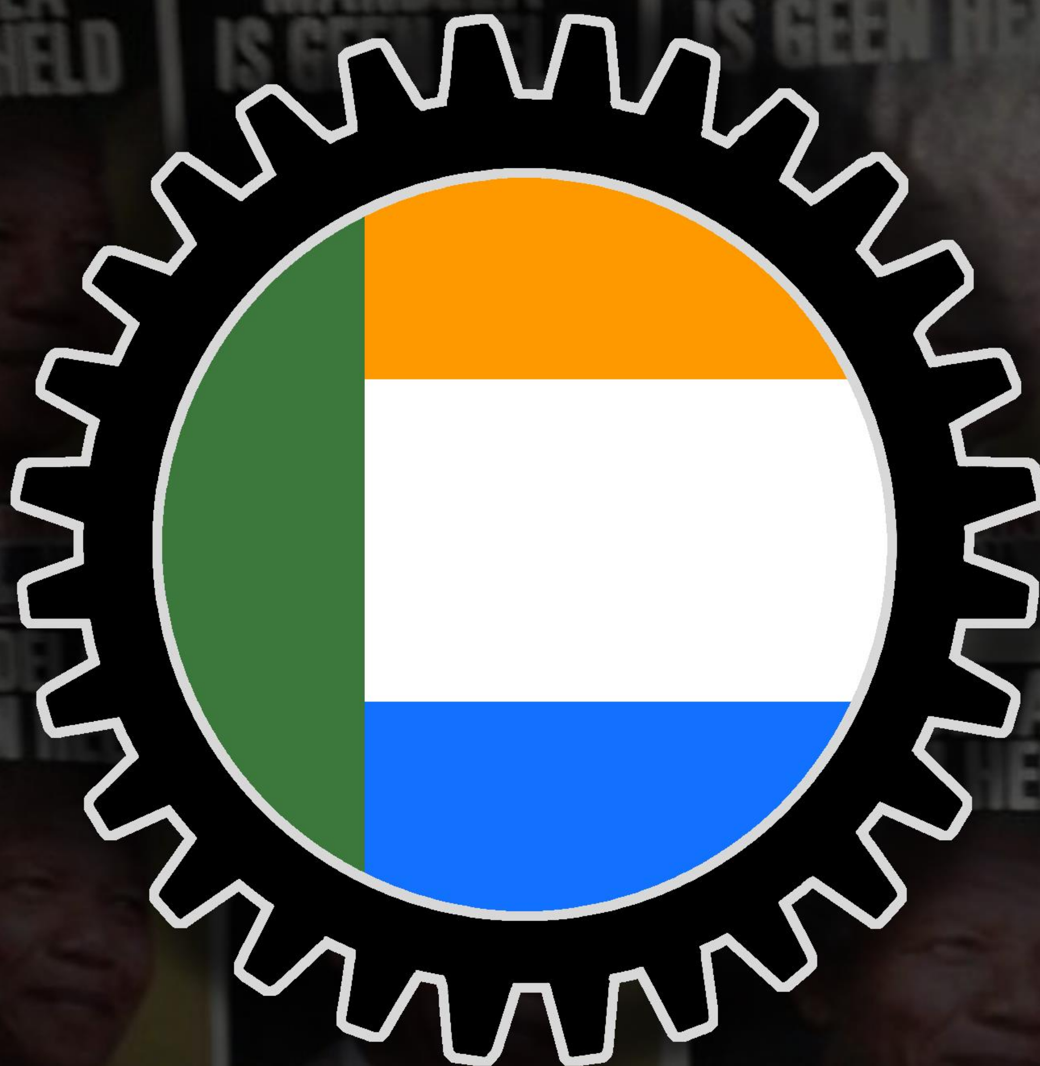
BELLUM

TWEEDE NUMMER, MAART 2013

THEMA:
RED DE BOER, STOP DE GENOCIDE

MANDELA IS GEEN HELD

ANC IS CRIMINEEL

www.redboer.blogspot.nl

REDACTIE

Othala, de hoofdredacteur van Bellum

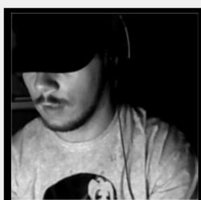
Gegroet beste lezers,

Mijn naam is Othala en ik ben de nieuwe hoofdredacteur van Bellum. Ik schrijf onder de pseudoniem Othala, voornamelijk om mijn familie en naasten te beschermen voor ongewenste aandacht. Helaas leven we in een politiek-repressief klimaat, waardoor ik weinig keus heb. Ik heb gekozen voor die naam vanwege de betekenissen en waarden: eigendom, erfgoed en familie. Als Volks-nationalist, streef ik naar het behoud van mijn Volk en Vaderland, welke gesymboliseerd wordt door die Germaanse rune.

2013 zal een enerverend jaar worden voor Zwart Front, waarbij we in elke editie van Bellum het Cultureel-Marxisme zullen openbaren en afbreken. Deze editie van Bellum zal tevens het begin inluiden van ons project rondom Suid-Afrika, waarbij we de Boeren-genocide onder de aandacht zullen brengen. De moordpartijen op onze Gebroeders en Zusters zullen niet langer doodgezwegen worden!

Ik wens u veel lees- en leerplezier, waarbij ik mijn mede-schrijvers wil bedanken voor het realiseren van Bellum!

-Othala

Zoals jullie hebben kunnen lezen bij het redactionele woord van Othala, sta ik de taak van hoofdredacteur af. Dit vooral zodat ik mij op andere projecten kan storten die ook veel tijd en aandacht kosten. Ik heb het volste vertrouwen in Othala en ga er vanuit dat hij mijn vertrouwen niet zal schaden en iets moois zal maken van Bellum. Ik wens mijn collega dan ook het beste toe! Wel blijf ik als gewoon redacteur actief bij Bellum en zal ik nog steeds voor de grafische vormgeving zorgen. Ook blijf ik gewoon artikelen schrijven.

In dit nummer zul je van mijn hand aantreffen: een artikel met persverklaring over onze Zuid-Afrika actie en een artikel over de geschiedenis achter de naam van Zwart Front.

Ook ik wens de lezer veel leesplezier en ik kijk alweer uit naar de volgende Bellum!

-Ritz

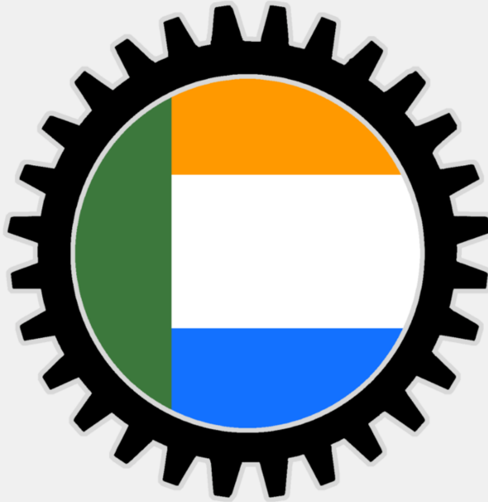

In dit nummer

Afrap Zuid-Afrika campagne
De strijd in Syrië
De cultureel-Marxistische invloed op antropologie
Zwart Front en de herstelbeweging
Wat is cultuur?
Europa in crisis
Het paasfeest

Aftrap Zuid-Afrika campagne

Door: Ritz Jansen

Aftrap

ZUID-AFRIKA CAMPAGNE

Zwart Front lanceert deze maand het project "Stop de genocide, red de boer". Met deze campagne willen wij mensen meer bewust maken over wat zich in Zuid-Afrika plaats vind. Daar vinden namelijk de zogenaamde plaasmoorden plaats. Dit zijn racistische erf aanvallen op boerderijen waar de slachtoffers vaak bruut vermoord en gemarteld worden, en de daders amper waardevolle spullen mee nemen. Het rascisme richt zich tegen de zogenaamde "Afrikaners" ook wel "boeren", nazaten van vooral Nederlandse maar ook Duitse en Franse kolonisten.

PERSBERICHT

18 Maart 2013

Zwart Front start een nationale campagne om mensen te informeren over de boerengenocide in Zuid-Afrika.Centraal bij deze genocide staan de zogenaamde plaasmoorden. Deze vinden in Zuid-Afrika veel plaats en hebben een racistisch motief.

Een plaasmoord is een geweldadige aanval op een boerderij waarbij niets of weinig gestolen word. De slachtoffers worden vaak bruut verminkt en vernederd door de aanvallers. Het motief is bij een plaasmoord altijd racistisch. Dit racisme is gericht tegen Afrikaners, ook wel boeren genoemd. De Zuid-Afrikaanse regering houd geen statistieken bij over de moorden, de schattingen lopen uiteen van de 2000-3000 tot de 20.000 en 30.000.

De world genocide watch houd deze erfaanvallen al vanaf 2002 in de gaten. Zuid-Afrika staat op hun lijst van landen waar mogelijk een genocide plaats zal vinden. Genocide delen zij in in 8 fases, Zuid-Afrika schommelt de laatste jaren tussen fase 5 en 6. Fase 5 is hierbij polarisatie en fase 6 genocide in voorbereiding.

Zwart Front vind het schandalig dat ons broedervolk uitgemoord word en er amper aandacht is voor dit probleem. Een ruime meerderheid van het volk weet ook niet dat deze plaatsvinden; immers, dan zou er wel meer aandacht aan geschonken worden.

Zwart Front heeft dan ook de taak opzich genomen om mensen in te lichten over dit schrijnende probleem. Wij laten ons broedervolk in Zuid-Afrika niet stikken!

Wij zullen de komende periode verschillende acties organiseren rond dit thema. Denk hierbij aan flyer- en poster acties, aan demonstraties en mogelijk ook lezingen en congressen. Het is echter belangrijk dat iedereen die kan helpen, ook daadwerkelijk helpt. De kans is niet heel groot dat de media er (op een positieve manier) aandacht aan zullen besteden, dus het komt allemaal neer op mond tot mond reclame. Alle kleine beetjes helpen, dus zet je vandaag nog in! Neem contact op met je lokale Zwart Front afdeling, of verspreid ons materiaal. Wij raden activisten aan zoveel mogelijk hun eigen materiaal te maken,doch hebben wij ook een webwinkel voor zij die dit niet lukt.

Meer informatie over de situatie in Zuid-Afrika kun je vinden op onze website onder het kopje "documenten" en op ons actie blog.

Website: www.zwartfront.nl

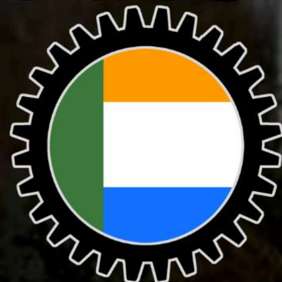
Actie blog: www.redboer.blogspot.nl

STOP DE GENOCIDE IN ZUID-AFRIKA

RED DE BOER!

www.redboer.blogspot.nl

Door: Ruben Rosiers

DE KEUZE TUSSEN

DE SYRISCHE VREDE EN CHAOS

Indien we de westerse media mogen geloven, is er momenteel in Syrië een bloedige burgeroorlog aan de gang, waarbij een dictator zijn volk onderdrukt en uitmoordt. We zouden het zohaast geloven, als we tenminste vergeten dat de westerse media een bepaalde agenda te dienen heeft namens netwerken van lobby's en politici. De waarheid heeft thans ook haar rechten en de situatie is wel net iets anders dan hoe het wordt afgebeeld. De massabetogingen voor president Assad met meer dan 10 miljoen deelnemers tonen duidelijk dat de president de meerderheid van het land achter zich heeft, je kan zoveel deelnemers immers niet omkopen. Een staatshoofd zonder draagvlak zou het ook geen twee jaar oorlog kunnen overleven, de legitimiteit van Assad valt dus niet te ontkennen.

Wie een volwassen blik op de wereld wil hebben, die moet beseffen dat het dualisme tussen 'goed' en 'kwaad' hooguit propagandistisch dient om achterliggende belangen van macht, geld en grondstoffen te verbergen. Maar Syrië heeft toch geen olie of gas? Nee, maar wat Syrië wel heeft is een heel strategische ligging. Rondom Somalië zwerven de beruchte piraten en de Straat van Hormuz kan worden afgesloten door 'schurkenstaat' Iran. Dus hoe krijgen de Saoedi's en de Qatari's hun olie nog tot in Europa? Juist, door Syrië! Ook voor bepaalde kringen in Israël zou het fantastisch zijn moest Syrië vallen, want dan kan men eindelijk werk maken van een waterleiding tussen de zionistische staat en het pseudo-Ottomaanse Turkije van vandaag.

Turkije zit trouwens ook in een zeer specifieke positie. Het tweede grootste lid/leger van de NAVO wenst haar invloed in de regio uit te breiden en dan is het natuurlijk altijd interessant om een vooraanstaande rol in je buurland te nemen. Pittig detail weliswaar, het noorden van Syrië wordt bevolkt door Koerden en, ondanks de vredesonderhandelinger kan je hen natuurlijk niet van enige Turkse voorliefde beschuldigen…

In het belang van de Israëli's en Turken zelf zou Syrië echter beter stabiel blijven, gezien ze dan ook geen problemen met de Golanhoogten, respectievelijk Koerden hebben. Dus ook hier gaan andere belangen schuil dan wat men vaak beweert.

Dat Syrië deel uitmaakt van de zogenaamde "actieve antizionisten", samen met Hezbollah en Iran, maakt hen ook geen extra vrienden. De Arabische Liga, schatplichtig aan westerse politieke belangen, is ongeveer zo Arabisch als de oliedollar. Wie daar het hoogste woord heeft zijn de laatsten om over democratie en mensenrechten te spreken. Nogal zuur dat landen waar rijkdom in enkele families geconcentreerd blijft en vrouwenrechten hooguit fiduciair zijn, nu beweren dat zij Syrië wel eens mensenrechten en democratie zullen bijbrengen. Syrië, dat 2.000 jaar geleden al een vrouw als staatshoofd had.

Wat Europa betreft, daar worden mensenrechten ook alleen maar opgerakeld wanneer het uitkomt, lijkt wel. Je zou denken dat het westen iets geleerd heeft van Afghanistan, Libië en Irak, maar nee, the show must go on. De media bespeelt de publieke opinie en een legitiem staatshoofd wordt afgebeeld als de duivel zelve. Het valt nochtans te vrezen dat er een echte dictatuur aan de macht zal komen in Syrië, moest de regering van Assad vallen. Dan zal vluchtig een pro-westerse pseudo-president aangesteld worden, terwijl groepen zoals Al-Qaeda gestaag delen van het land onder hun controle plaatsen. Precedenten genoeg inmiddels. En wie ontkent nog dat salafistische islamisten de meerderheid uitmaken van de 'gewapende oppositie'? Of denkt men soms dat de salonoppositie in Londen en Parijs het hoogste woord krijgen, nadat deze terreurgroepen het land met de grond gelijk hebben gemaakt?

In Syrië leven religies en etnische groepen vreedzaam naast elkaar dankzij een sociale vrede die uniek is voor het Midden Oosten. Het is te hopen dat de échte vrienden van Syrië (Iran, Rusland, China, Venezuela…) kunnen bijdragen aan een einde van het bloedvergieten, alvorens het failliet van het Syrische model de hele regio in de chaos stort.

Syrië is immers een deel van ons allemaal. Het land is duizenden jaren oud, Damascus is de oudste stad ter wereld en deze symbolische status maakt integraal deel uit van het verleden, het heden en de toekomst van de mensheid.

Kiezen wij voor vrede, dan zal dit een Syrische vrede zijn. Zoniet, dan kiezen wij wereldwijd voor de chaos. Dat is dan ook een revolutie, maar niet in het belang van eender welk volk.

In Syrië is het hele volk haar grond en soevereiniteit aan het verdedigen tegen terrorisme en media manipulatie

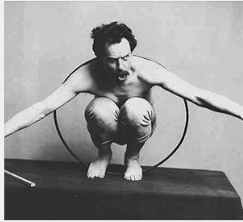
Syrië geeft niet op! Syriers strijden ook voor jou!

De cultureel marxistische invloed op antropologie

Door: Othala

De Cultureel-Marxistische invloed op Antropologie

Ras; een gevoelig onderwerp voor de meeste mensen, waar sommigen zelfs een 'nare smaak' aan overhouden. Hoewel men ten stelligste beweert dat er maar 'één ras' bestaat, namelijk het menselijke ras, wordt onderzoek naar ras bij voorbaat verwezen naar het rijk der 'racistische fabelen en discriminerende vooroordelen'. Er is veel over gezegd, gespeculeerd en geschreven, maar weinig concreets is erover naar voren gekomen. Eenieder dient maar aan te nemen dat ras, als onderscheidend concept, geen betekenis heeft; onderzoek naar ras wordt doorgaans niet toegestaan, tenzij de uitkomst in lijn is met de consensus: 'ras bestaat niet'. Hoewel er verschillen tussen de rassen bestaan in bijv. de lichaamsbouw, intelligentie, vatbaarheid voor ziektes en effecten van medicatie, heerst er een taboe op het tegenspreken van voorgenoemde stelling. Hoe dat taboe zijn intrede heeft kunnen vinden in de Westerse maatschappij, is te wijten aan Franz Boas en zijn studenten.

Boas en de Boasianen

Franz Boas (1858-1942) was een Amerikaanse antropoloog, van Duitse afkomst. Hij wordt gezien als de vader van de 'culturele antropologie', waarbij hij biologische invloeden loskoppelde van de studie van de mens. Boas was een felle tegenstander van eugenetica en ging hierin zo ver, dat hij elk onderzoek naar de erfelijkheid van menselijke eigenschappen afkeurde; met succes slaagde hij erin om biologie tientallen jaren uit de antropologie te bannen. Zijn invloed binnen de antropologie is onmiskenbaar. Hij was 38 jaar lang professor aan de Columbia-universiteit te New York, waar meerdere generaties cultureel antropologen studeerden en promoveerden onder zijn hoede. In 1902 werd de 'American Anthropological Association' (AAA) opgericht door Alfred Kroeber, een promovendus van Boas, waarbij ten tijde van 1915 tweederde van het bestuur bekleed werd door 'Boasianen'; hiermee bedoel ik de promovenda- en sympathisanten (volgers is misschien een beter woord) van Franz Boas. George W. Stocking schreef in zijn boek 'Race, Culture, and Evolution: Essays in the History of Antropology' [vrij vertaald]het volgende: "Al in 1919, was Boas in staat om te zeggen dat 'het meeste antropologische werk in de Verenigde staten', toentertijd werd gedaan door 'mensen die onder zijn leiding hadden gestudeerd'. Dit was mogelijk door de continue aanwas van Boas' studenten, als leden van de 'AAA'." Melville Herskovits, een andere promovendus, rapporteerde dat in 1926 de Boasianen de leiding hadden verworven, van alle belangrijke antropologische instituten in de verenigde staten. Boas werd door Alfred Kroeber beschreven als een 'ware patriarch' en een 'machtig vaderfiguur', die 'degenen die zich met hem identificeerden koesterde en ondersteunde' en 'vijandig en koud' was tegenover buitenstaanders; een beeld welke overeenkomt met Sigmund Freund, waarover ik het wil hebben in de volgende editie van Bellum. Leslie White, tevens cultureel antropoloog, wàs een tegenstander van de Boasianen. Hij omschreef de Boasianen als een sekte, waarbij de etnische- en politieke voorkeuren van de leider, de samenstelling bepaalden.

De invloedrijkste Boasianen, waren: Ruth Benedict, Alexander Goldenweiser, Melville Herskovits, Alfred Kroeber, Robert Lowie, Margaret Mead, Paul Radin, Edward Sapir, Leslie Spier, Israel Ehrenburg, Alexander Lesser, Ruth Bunzel, Gene Weltfish, Esther Schiff Goldrank, Ruth Landes, en Isador Chein. Net als hun leermeester, wezen zij de Christelijke seksuele moraal, de Westerse normen en waarden en het kapitalisme af. Afgezien van Kroeber, die vond dat wetenschap en politiek gescheiden moesten blijven, was de politieke- en wetenschappelijke visie van de Boasianen onverbrekelijk verbonden. "In hun antropologische werk toonden zij aan dat de mens als een onbeschreven blad ter wereld komt; als politiek bewust wetenschapper concludeerden zij dat het Westerse kapitalisme niets moois op dat lege blad schrijft – alleen de woorden 'hebzucht' en 'Blanke overheersing'. De boasiaanse antropologie zou de mensheid bevrijden, in tegenstelling tot de biologische studies van de mens. Ruth Benedict schreef in 'Race, Science, and Politics' uit 1940: 'De studie van raciale verschillen is een zondige en wrede bedreiging voor de vooruitgang der mensheid, en het

ontstaan van broederschap en begrip.' " Aldus Marcel Roele, in zijn boek 'De Mietjesmaatschappij'. Israel Ehrenburg – hij veranderde zijn naam in Montague Francis Ashley-motagu – zette het taboe rondom ras kracht bij, door zijn bijdrage aan de verklaring van UNESCO over ras uit 1950, waarin werd gesteld dat ras een sociale mythe is.

Het ironische aan de persoon Franz Boas, was zijn etnocentrisme. Hoewel hij een felle tegenstander was van racisme, selecteerde hij zijn promovenda voornamelijk op hun religieuze achtergrond. Op Margaret Mead, Ruth Benedict, en Alfred Kroeber na – de drie Boasianen die het meest in de publiciteit traden -, waren zij allen Joods. Niet-joden werden uit de sekte verwijderd, zo gauw ze het ongenoegen van Boas opwekten, zoals Ralph Linton overkwam. Linton werd verwijderd nadat hij in de klas opdaagde in militair uniform; hij was een eerste wereldoorlog veteraan.

De antropologische ster

Margaret Mead (1901-1978) was een van de bekendste studenten van Franz Boas en tevens een van de meest geciteerde antropologen van de twintigste eeuw. Net als haar mentor, deelde ze de stelling dat onderzoek naar de achtergrond van etnische-/raciale groepen taboe was en zelfs verwerpelijk. In 1940 schreef zij, samen met Gene Weltfish – eveneens een studente van Franz Boas - , een politiek pamflet waarin ze stelde dat ras een 'sociale constructie' was/is, uitgevonden door een heersende klasse met een blanke huid, met de bedoeling om uitbuiting en onderdrukking van mensen met een donkere huid te rechtvaardigen. Mead was een voorvechtster van 'gelijkheid', waarbij ze de aangeboren kwaliteiten van de mens als triviaal beschouwde. Een mens werd immers gevormd door de omgeving, de cultuur, de invloeden van buitenaf; de natuurlijke eigenschappen, de genen die worden doorgegeven door de ouders, waren/zijn "triviaal". Om een dergelijke stelling kracht bij te zetten, ging Mead op reis om andere volkeren te bezoeken en hun culturen met de onze (de Westerse/ Amerikaans-Europese cultuur) te vergelijken.

In 1928 bracht Mead haar bestseller 'Coming of age in Samoa' (Opgroeien in Samoa/Het pad naar adolescentie in Samoa) uit, welke een enorme schok veroorzaakte in het Westen. Mead schreef over haar verblijf in Samoa, waar ze 9 maanden lang leefde – haar verblijf kom ik later specifiek op terug -, onderzocht en interviewde. Door middel van een tolk ondervroeg ze 68 jonge vrouwen, tussen de leeftijd van 9 en 20 jaar. Mead concludeerde dat de overgang naar adolescentie, gladjes verliep zonder al teveel stress. Volgens haar bestond er in Samoa geen/nauwelijks stress, pubertijdsproblemen, onderdrukking van andersdenkenden, verkrachting, geweld of oorlog. Mensen leefden als het ware in een "paradijs". Gevoelens van liefde en haat, jaloezie en wraak, verdriet en rouw, waren volgens Mead op Samoa veel vluchtiger, dan bij ons in het Westen. Alle relaties tussen mannen en vrouwen zouden seksuele relaties zijn, zonder diepgaande affectie of romantiek. Mannen en vrouwen gingen naar hartenlust vreemd, waarbij niet de liefde, maar lust het belangrijkste was. Waar in het Westen het concept van liefde gekenmerkt wordt door een romantisch verlangen en bezit, was dat geheel onbekend op Samoa. De Samoanen waren namelijk 'seksueel bevrijd', waardoor ze niet hoefden te verlangen. Iedereen had eenzelfde vrijheid, daar men had geleerd zich te onthechten.

Margaret Mead in Samoa

Wat klonk het toch mooi, een verloren paradijs in den vreemde. Een paradijs vol genot, zonder vervelende sociale imitaties, zonder stress, zonder verplichtingen, zonder rollenpatronen, zonder die nare Europese beklemmende cultuur; dat is waar het uiteindelijk allemaal om draaide, zoals bij elk voortvloeisel uit het Cultureel-Marxisme. Zoals wel vaker geldt: het klonk té mooi om waar te zijn. De Australische antropoloog Derek Freeman (1916-2001) veegde in 1983 volledig de vloer aan, met het sprookje van Mead.

De vallende ster

In 1983 bracht Freeman zijn boek 'Margaret Mead and Samoa: the making and unmaking of an Antropological myth' uit, met daarin de resultaten van zijn 40-jarige onderzoek. In die tijd bracht hij diverse bezoeken aan Samoa, waar hij in totaal 6 jaar heeft gewoond en tevens schoolleraar was van April 1940 tot November 1943. In tegenstelling tot Mead, die in een hotel bij andere Amerikanen verbleef, woonde Freeman te midden van de Samoanen.

De cultureel marxistische invloed op antropologie

Door: Othala

Sterker: hij werd opgenomen door een Samoaans gezin van de Sa'anapu gemeenschap en verwierf de titel 'Logona-i-Taga'; gelijkend op 'chief', of stamhoofd. Waar Mead via een tolk met de Samoanen sprak, had Freeman die niet nodig; hij sprak immers de taal der Samoanen.

Freeman kwam tot een geheel andere conclusie dan Mead. In plaats van een idyllisch paradijs met ongelimiteerde (seksuele) vrijheid, zag hij een sterk hiërarchische gemeenschap, waarbij overspel met harde hand bestraft werd. Hij zag een gemeenschap waarin orde, beleefdheid, gehoorzaamheid en onderdanigheid er van jongs af aan letterlijk werden ingeramd, waarbij lijfstraffen normaal waren en de hoofdmannen het overgrote gedeelte van de kinderen verwekten. Desondanks heerste er een hoge criminaliteit, voornamelijk onder de adolescenten, waarbij in de tijd van Mead, verkrachting de op twee na frequentste misdaad was. Hij verwerkte zijn bevindingen in zijn boek, welke in 1983 gepubliceerd zou worden door de 'Harvard Univerity Press'. Op 31 Januari 1983 verscheen in de 'New York Times' het artikel: "New Samoa book challenges Margaret Mead conclusions" (nieuw boek over Samoa stelt Mead's bevindingen aan de kaak), waarin te lezen viel dat het boek, 2 maanden voor de officiële publicatie, een intens debat in gang zette. 'Science 83' raadde Freeman's boek aan, met de boodschap dat het een 'interessant Kerstcadeau' zou zijn.

In de documentaire 'Margaret Mead and Samoa' uit 1988 – Freeman komt hierin ook aan het woord -, verklaarde één van de toenmalige pubermeisjes, in 1988 alreeds een 86-jaar oude vrouw, dat ze Mead toentertijd voor de gek hadden gehouden. Ze zei dat Mead vroeg wat de meisjes zoal deden als het donker was, wat ze deden voor hun vertier als de dag voorbij was. De meisjes hadden haar lacherig de wildste verhalen over promiscue losbandigheden verteld, gewoon omdat het kon. In plaats van het op te vatten als een grap, nam Mead het voor waarheid aan. Aan Dr. Fanaafi Le Tagaloa, professor Samoaanse studies, wordt de vraag stelt: "Als Margaret Mead het fout had, hoe denkt u dat ze aan die ideeën gekomen is?" Waarop wordt geantwoord: "Ik denk dat Mead het over zichzelf had. Ik denk dat Mead haar eigen ideeën met zich heeft meegebracht en een kader zocht om die ideeën op te projecteren."; dit idee wordt door meerderen aangehaald in de documentaire, welke vrij te bekijken is op youtube.

De lezer zal zich inmiddels ongetwijfeld afvragen: "Waarom wordt Mead's verhaal zo sterk belicht?" Simpel gezegd hing de Boasiaanse antropologie af van Mead's succes. De Boasianen stelden dat de verschillen tussen culturen, geen biologische inslag hadden. Er bestond geen universele menselijke natuur, maar louter een reactie op de nabije omgeving. Culturen zouden niet evolutionair verklaard kunnen worden en de menselijke psyche zou gevormd worden door de cultuur en niet andersom. Mead's sprookjes, hielpen mee in de strijd tegen biologische onderzoeken binnen de antropologie. Het is vandaar, dat de AAA in November 1983 beraad hield, over Freeman's boek. Door 13 man werd een resolutie uitgeroepen, waarin stond dat het boek 'slecht geschreven, onwetenschappelijk, onverantwoordelijk en misleidend' was. Sommige verdedigers van Mead, meenden dat Freeman een persoonlijke strijd voerde met Mead. Ze "vermoedden" dat hij mee wilde liften op haar succes, door haar naam te besmeuren en zo zelf bekendheid te verwerven. Zonder zijn werk inhoudelijk te beoordelen, werd er gestemd om te beoordelen of zijn weerlegging van Mead's werk toegestaan was. Als resultaat werden Harvard University Press, The New York Times en Science 83, veroordeeld wegens de publiciteit die ze Freeman's boek hadden gegeven. Tot vandaag de dag woedt de discussie voort, waarbij Freeman steeds meer in het gelijk gesteld wordt…

De regen van vallende sterren

Net als Mead's bevindingen op ideologie en losse interpretaties waren gebaseerd, bleek dat tevens bij andere sleutelfiguren van de Boasianen. Een daarvan was Ruth Benedict (1887–1948)waarmee Mead een seksuele relatie onderhield. Als vriendinnen en studenten van Franz Boas, werkten de twee geregeld samen. En net als Mead, nam Benedict het niet al te nauw met de realiteit.

In 1934 bracht Benedict haar boek 'Patterns of Culture' uit, waarvoor Mead het voorwoord had geschreven. Net als in Mead's boek, stond hierin culturele kritiek centraal. Zo werden de Zuni's – een Pueblo Indiaanse stam in Amerika – beschreven als een stam gevrijwaard van oorlog, moord en de drang naar rijkdom. Kinderen werden niet gestraft. Men genoot van vrije seks, waarbij men geen acht sloeg op maagdelijkheid, of aanhankelijkheid. Tegelijkertijd was het Westen het tegenovergestelde van dergelijke "idyllische paradijzen". Volgens Benedict was het bestuderen van dergelijke 'primitieve volkeren' belangrijk voor onze zelfreflectie; de slechte eigenschappen die dergelijke stammen wel bezaten, waren te

danken aan 'Westerse invloeden'.

Edward Sapir (1884-1939) ontwikkelde samen met zijn protegé Benjamin Lee Whorf (1897-1941), in de jaren twintig en dertig, de 'Sapir/Whorf-hypothese'; ook wel bekend als 'Whorfianisme', of 'linguïstische relativiteit. Volgens deze theorie, wordt de wereldperceptie – zowel het waarnemen, als het verwerkings-/denkproces – van mensen beïnvloed door de taal. Verschillende talen zouden het kleurenspectrum anders indelen. De kleuren die men zou waarnemen, zouden bepaald worden door de woorden die hun taal kent. Zo ontbreken in het Latijn aanduidingen voor grijs en bruin. Volgens het linguïstisch determinisme van Sapir en Whorf, kon Julius Caesar leigrijs niet onderscheiden van roestbruin. Echter, in 1969 toonden Brent Berlin en Paul Kay in hun boek 'Basic Color Terms: Their Universality And Evolution' aan dat iedereen die niet kleurenblind is, evenveel kleuren en nuances ziet; ongeacht welke taal hij/zij spreekt.

Ter afsluiting

Wat ondertussen duidelijk moge zijn, is dat alles wat wij "geleerd" hebben rondom ras, gebaseerd is op ideologisch geïnspireerde leugens en verstoringen van de waarheid. De cultureel-Marxisten hebben onze wereldperceptie effectief verstoord, op nagenoeg elk vlak; ras is hier slechts een segment, van het grotere geheel. Ware verandering kan pas plaats vinden, als we weten wat er verandert dient te worden; een duidelijk zicht hierop, is dan ook een vereiste. De Boasiaanse antropologie, is slechts één van de wapens in het arsenaal van het cultureel-Marxisme. De komende edities, zal het cultureel-Marxisme volledig blootgelegd worden, waarbij alle cultureel-Marxistische facetten belicht zullen worden.

In 1983 bracht [illegible] Freeman zijn boek [illegible] 'Margaret Mea[illegible] Samoa: the m[illegible]ng and unmaking of an Antrop[illegible]ical myth' uit, m[illegible] resultaten van zijn [illegible] jarige onderzoek [illegible] die tijd bracht [illegible] diverse bezoeken [illegible] Samoa [illegible] 6 jaar [illegible] nd [illegible] olleraa[illegible] wa[illegible]ril 1940 tot Nove[illegible] 943. In tegen[illegible] tot Mead, die in [illegible] otel bij andere [illegible] erika[illegible] verbleef, w[illegible] Freeman te [illegible] van de Samoanen.

Door: Nationaal Syndicalistisch Platform

EUROPA IS IN CRISIS

Hoewel het volk tegenwoordig wordt voor gehouden dat we in een "vrije democratie" zouden leven, hebben we in feite te maken met een internationalistische financiële oligarchie die onze regeringen beheerst.

Onderscheid

Door het volk voor te houden dat de huidige crisis door staatsschuld veroorzaakt zou zijn en door ons wijs te maken dat om onszelf te redden offers nodig zouden zijn in de vorm van bezuinigingen op sociale voorzieningen, weet deze oligarchie de waarheid omtrent de crisis te verhullen. Staatsschuld is niet de oorzaak van de crisis, maar een gevolg ervan. Het is een direct gevolg van de manier waarop de financiële markten van het neoliberale casino-kapitalisme, die door machtige banken en multinationals gedomineerd wordt, functioneren. Speculatieve transacties die met een enorm kapitaal worden uitgevoerd, creëren een kunstmatige toename in de prijs van aandelen, die niet gelijk loopt met de echte groei van de echte economie. Daarmee creëert men dus een speculatieve bubbel die uiteindelijk klapt, wat resulteert in een economische crisis. Momenteel zijn het onze eigen nationale en supranationale regeringen die met hun zogenaamde "reddingsoperaties" bakken met belastinggeld aan de grote banken en die private kapitalistische elites geven die deze crisis nu juist veroorzaakt hebben.

Presidentiële kandidaten in de Verenigde Staten, maar ook in Europa, worden gefinancierd via donaties en andere kanalen door de internationale financiële oligarchie. Hierdoor worden hun eigen mensen in belangrijke sleutelposities geplaatst. Europa is sinds het einde van de tweede wereldoorlog ingebed in een gigantisch kapitalistisch blok, dat alle individuele naties verenigd onder een Anglo-Amerikaanse invloedssfeer. Door de Anglo-Amerikaanse versie van het kapitalisme in Europa te introduceren, heeft zij na de tweede wereldoorlog haar dominantie over ons continent weten te consolideren. Sinds de jaren '50 is er dan ook een georganiseerde beweging te vinden binnen de Europese kapitalistische elites, om een unie met Amerika te vormen binnen de NAVO. Dit was in de eerste plaats een product van de Koude Oorlog, maar nu deze Koude Oorlog over is, neemt deze unie steeds meer de vorm aan van een economisch parasitisme op Europa, dat door de VS wordt gedomineerd. Amerika heeft militaire basissen door geheel Europa, financiert Europese politici, politieke partijen en bemoeit zich met regelmaat met binnenlandse aangelegenheden in Europese naties.

Via supranationale organisaties zoals de NAVO, onder de onbetwiste leiding van de VS direct gevolgd

Europa is in crisis

Door: Nationaal Syndicalistisch Platform

door haar Europese vazallen, worden olierijke gebieden (zoals Irak en Libië) en andere cruciaal strategische regio's (zoals Joegoslavië en Afghanistan) bezet. Naties zoals het Irak van Saddam Hoessein werden aangevallen door de NAVO omdat deze van plan waren van de dollar af te stappen en haar olie in euro's te verkopen. Andere naties zoals het Libië van Khadaffi werden aangevallen omdat zij concurrerende valuta wilden maken en autonome financiele instituties binnen de Afrikaanse Unie wilden realiseren. Hiermee zouden zij de invloed en macht van supranationale instituties zoals de Wereldbank en het IMF reduceren. Syrië en Iran worden momenteel vanwege vergelijkbare redenen bedreigd door NAVO agressie.

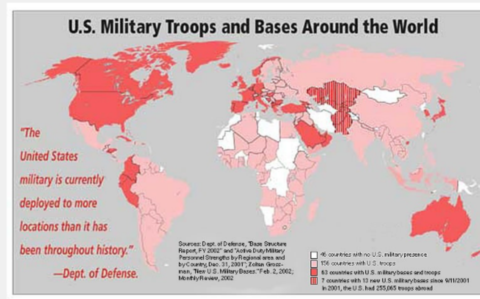
Het is belangrijk om te weten dat de VS en Europa in feite afwijkende belangen hebben. De VS en Groot-Brittanië zijn beide grote maritieme machten, die een historisch belang hebben in de trans-Atlantische handel. Dit is dan ook hun belangrijkste doelstelling zoals dit tijdens de tweede wereldoorlog al werd vastgelegd binnen het Atlantisch handvest. Immers hangt de hegemonie van de Anglo-Amerikanen af van hun invloed over het Euraziatisch continent. Europa daarentegen heeft een gedeeld belang met Rusland, met name vanwege de toevoer van energie naar Europa. Als de EU regering in Brussel Washington blijft volgen, is dit in zijn algemeenheid dus ten nadele van de Europese volkeren. De belangrijkste strategie van de VS om de crisis te bestrijden is dan ook het aantrekken van Europees kapitaal ten koste van de Europese economie. We kunnen dus gerust stellen dat Europa niet langer belang heeft bij een deelname aan de NAVO entiteit die onder Amerikaanse leiding staat.

De parasitaire en militaristische aard van Amerika wordt steeds duidelijker nu de Amerikaanse economie achteruit gaat en onder druk komt te staan van concurrerende opkomende economieën. Anglo-Amerikanen zijn dan wel goed in het vernietigen van naties en het vermoorden van mensen met bommen en mitrailleurs, maar dit overtuigt de getroffen volkeren er uiteraard niet van dat zij "bevrijd" zijn. De Anglo-Amerikaanse provocaties, dreigementen en kritieken worden steeds meer geopenbaard voor wat zij feitelijk zijn en men begint in te zien dat de Amerikaanse propaganda van "vrijheid" en "democratie" niet op feiten berust.

De economische crisis biedt echter ook perspectieven. Steeds meer mensen in Europa beginnen in te zien dat de Europese Unie en haar regering in Brussel niet meer is dan een marionet van de Amerikaanse belangen en de financiele oligarchie. Terwijl de Europese economieen stuk voor stuk instorten, verspreidt de sociale onrust zich over geheel Europa. Rellen in Griekenland en miljoenen arbeiders op de straten van Frankrijk, Portugal en Spanje laten een voorbode zien van een wijdverspreide revolutie in Europa. Deze onlusten hebben zich openlijk gekeerd tegen de Europese gevestigde orde en het kapitalistisch systeem als geheel. Griekenland is praktisch in een staat van burgeroorlog sinds september vorig jaar. De hoge werkloosheid en loonsverlagingen in Spanje zijn eveneens een recept voor revolutie.

De financiele oligarchie en de VS hebben het voor elkaar gekregen om na de tweede wereldoorlog geheel Europa te transformeren en de NAVO heeft zich na de val van de USSR snel naar Oost Europa weten uit te breiden. Deze snelle expansie door overmoedige veroveraars heeft hen echter naar de afgrond geleid. Het wonder van de eurozone heeft geresulteerd in een totalitaire kerker voor de Europese volkeren. Door de eurozone worden nationale regeringen sterk beperkt in hun monetaire en fiscale beleid, zij zijn niet langer in staat om met de crisis om te gaan. Het gebrek aan

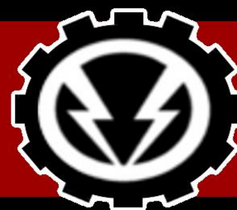
Europa in crisis

Door: Nationaal Syndicalistisch Platform

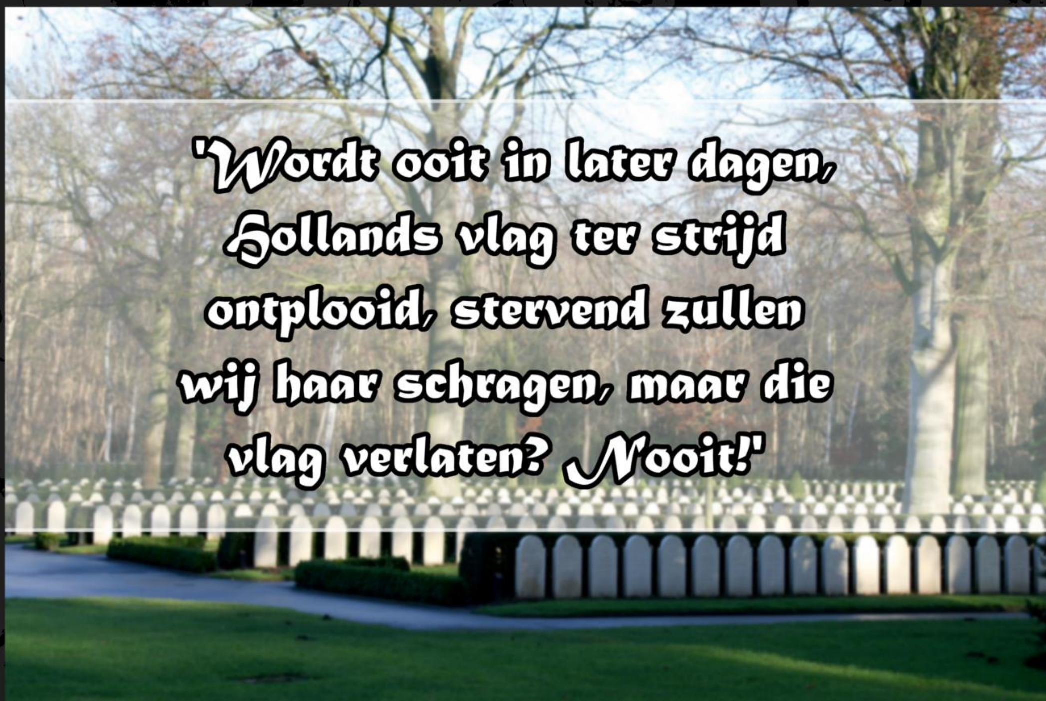
politieke wil binnen het marktaanbiddende neoliberalisme vergergert de situatie omdat zij geen agenda heeft die stabiliteit en welvaart voor de gewone Europeaan promoot. Binnen de EU wordt de gehele controle over de economie immers afgestaan aan supranationale private banken die de gehele markt controleren. Met haar golf van privatiseringen en euro-expansie is de regering in Brussel compleet nutteloos gebleken om de Europese volkeren te redden van de ondergang. Europees kapitaal vlucht massaal naar andere landen zoals de VS.

De crisis misbruiken om onpopulair beleid door te voeren lijkt niet langer te werken. Griekse politici hebben dit al aan den lijve mogen ondervinden. Het zal niet lang duren voor de EU dictatuur zal vallen en het kapitalistisch systeem omver geworpen zal worden ten gunste van een nationaal en sociaal Europa der vrije volkeren.

NATIONAAL SYNDICALISTISCH PLATFORM

http://nationaalsyndicalisme.wordpress.com

www.zwartfront.nl

Zwart Front en de herstelbeweging

Door: Ritz Jansen

ZWART FRONT EN DE HERSTELBEWEGING

De vraag: "Waarom Zwart Front?" Is al vaak gevallen, net als de vragen "is er een connectie met het oude Zwart Front?" en "Wat is de herstelbeweging?". In dit artikel ga ik proberen een duidelijk antwoord op deze vragen te geven. Ik zal aantonen welke rol de herstelbeweging speelt voor het moderne Zwart Front en waar de oorsprong van onze naam ligt.

Herstelbeweging

Laten we beginnen met de Herstelbeweging. De herstelbeweging was niet één beweging, maar meerdere bewegingen in Nederland gedurende de jaren '20 en '30 van de vorige eeuw. De herstelbeweging is dus meer een soort samenbundeling van verschillende partijen en bewegingen die allemaal hun eigen doelstellingen en ideeën hadden. Waarom zijn deze dan samen gebracht onder een term?

Omdat ze allemaal nationaal herstel nastreefde. Ze gaven alleen allemaal een andere invulling aan hoe dit herstel er uit zou moeten zien. Partijen en bewegingen die deel uitmaakte van de herstelbeweging waren onderandere, de algemene Nederlandse Fascisten Bond (ANFB), Verbond Van Actualisten(VVA), Verbond Diets Nationaal Solidaristen (Verdinaso), Zwart Front en Nationaal Front, De Bezem, opbouwende staatskunde, politiek herstel, Nationale Unie, Nationaal Jongeren Verbond, Nationaal Herstel, Vaderlandsch Verbond, Nederlandsche Oranje Nationalisten, De Bezem, Corporatieve Concentratie.

Dat zijn er dus aardig wat. Er zijn er nog wel meer, maar dit zijn de belangrijkste. Ze bestonden natuurlijk niet allemaal tegelijk en sommige volgde andere op. De reden dat deze bewegingen en partijen niet een gemeenschappelijk front vormde lagen nogal uiteen; zo was er het feit dat men allemaal leiders had die geen zin hadden om de macht te delen met andere en dat ze ideologisch divers waren en niet altijd afstand wilde doen van hun standpunten.

Herstelbeweging

Het verhaal van de hestelbeweging begint bij de kunstenaar Erich Wichman. Erich Wichman was een anarchistische kunstenaar die samen met wat kameraden de anti-parlementaire rappaille partij oprichtte. Deze partij wilde aantonen dat het parlementaire stelsel lariekoek was, het volk zou nooit stemmen op mensen die geschickt waren voor de functie maar op mensen die simpelweg zeggen wat zij willen horen. In 1921 kwam het dus dat de zwerver Cornelis De Gelder, beter bekend als Had-Je-Me-Maar, verkozen werd namens de rappaillepartij en in de Amsterdamse gemeenteraad terecht kwam. De rappaille partij achtte het een succes aangezien zij standpunten hadden als vrij vissen in het vondelpark en iedere dag een paar biertjes op kosten van de gemeente.

Slechts 3 jaar later zou Erich Wichmann terug keren in Nederland als fascist. Hij had een jaar en een maand doorgebracht in het fascistische Italië van Mussolini en was zeer onder de indruk. Zijn anti-parlementaire tendens had haar ware plaats gevonden, Erich Wichmann was vanaf dat moment Nederlandse eerste noemenswaardige fascist geworden.

Verbond van Actualisten

Het VVA werd in 1923 opgericht door Hugo Sinclair De rochemont en Alfred Haighton, de laatste is een naam die we nog vaak tegen zullen komen. Het verbond vermeed de naam "fascistisch" nog, al is het bijna zonder twijfel te zeggen dat zij Fascistisch waren. Het verbond heeft gedurende haar bestaan van 5 jaar nooit een duidelijk partijprogramma of beginselverklaring naar buiten gebracht. Wat voor het verbond vooral belangrijk was, was om door middel van daden te laten zien waar zij voor stonden. In hun ogen kon Nederland alleen gered worden door activisme, niet door mooie woorden.

De Bezem

In 1927 verscheen het blad "De Bezem". De naam was het idee van Sinclair; hij meende dat de bezem door de Nederlandse politiek moest. Sinclair was de enige redacteur en Haighton de geldschieter. Het blad bestond vooral uit vertaalde Mussolini speeches en stukjes die Sinclair geschreven had. Het was pas toen Erich Wichman zich bij De Bezem aansloot dat het blad zijn provocerende karakter kreeg en pas echt begon op te vallen.

Het blad liep dermate goed dat er besloten werd om een partij

Door: Ritz

Jan Baars in uniform

met dezelfde naam op te zetten. Het was echter nog zo dat het Verbond van Actualisten nog bestond. Sinclair nam de taak op zichzelf om hier de stekker uit te trekken. De volgende maand werd De Bezem opgericht. Het duurde echter niet lang tot bleek dat Sinclair niet de juiste man was voor de functie van Secretaris. De reizende ster Jan Baars die leiding gaf aan de Amsterdamse afdeling van De Bezem was in de ogen van Haighton een veel betere secretaris. Vanzelfsprekend was Sinclair het hier niet mee eens en er onstond een scheuring waarbij het merendeel van de leden en aanhangers Haighton en Baars volgde. Zonder de dikke portemonee van Haighton bleek al snel dat Sinclairs clubje, dat bekend was komen te staan als Noord-Bezem, niet voort kon bestaan dus werd deze opgedoekt.

Ook in het andere bezem gezelschap van Baars en Haighton ging het niet goed, Baars won steeds meer populariteit terwijl Haighton dit met argusogen aanzag. Haighton kreeg steeds meer interesse in het Duitse nationaal-socialisme terwijl Jan Baars hier niets van moest weten. De Bezem bleek niet meer te redden en ging ten gronde. Jan Baars richtte de Algemene Nederlandse Fascisten Bond op terwijl Haighton, voorlopig, van het podium verdween.

ANFB

De Algemene Nederlandse Fascisten Bond werd dus opgericht onder leiding van Jan Baars in 1932 nadat De Bezem uiteenviel. In 1933 deed de ANFB mee aan de verkiezingen en won 17.157 stemmen, onvoldoende voor een zetel. De beweging gaf ook een blad uit genaamd "De Fascist". Men poogde samen te werken met andere bewegingen binnen de corporatieve concentratie, maar spijtig genoeg liep dit door verschillende persoonlijke opvattingen op niets uit. Een reizende ster binnen het ANFB was de Brabander Arnold Meijer die, toen het ANFB in 1934 ter ziele ging, de Zwart Front beweging zou stichten.

Nationaal Front

Zwart Front had dus wortels in de ANFB en werd in 1934 opgericht onder leiding van Arnold Meijer. Zwart Front orienteerde zich voornamelijk op Fascisme in Italiaanse stijl en had niet al te veel op met het Nationaal Socialisme. Wel was het Zwart Front van Arnold Meijer anti-semitisch, doch was dit anti-semitisme van een hele andere aard als dat van de NSDAP. Waar de NSDAP zich vooral op pseudo-wetenschappelijke rassenhaat basseerde orienteerde het anti-semitisme van Zwart Front zich vooral op cultureel vlak. Het was te vergelijken met de houding die veel mensen deze tijden koesteren tegenover moslims in Europa. De Joden verbleven al 300/400 jaar in Nederland en hadden in die lange periode weinig pogingen gemaakt om zich te assimileren. Hier maakte Arnold Meijer op dat het Joodse volk niet te assimileren was en dus moest vertrekken. Dit had Meijer het liefst vredig zien gebeuren, hij heeft Hitler tijdens de oorlog nog een brief geschreven dat hij de behandeling van de Joden door de Duitsers niet goedkeurde. Wanneer we schrijven over dit onderwerp is het heel belangrijk om de tijdsgeest in acht te nemen. Achteraf oordelen is makkelijk, veel meer moeite kost het om je in de schoenen te plaatsen van zij die in die tijd leefde.

Zwart Front was niet uitzonderlijk populair, het had alleen een sterke aanhang in Oisterwijk. In Oisterwijk

Een bijeenkomst van het oude Zwart Front

Zwart Front en de herstelbeweging

Door: Ritz Jansen

Zuid-Hollandse Fascisten

zat ook lange tijd het hoofdkwartier en zat de drukkerij "Oisterwijk" die fascistische werken publiceerde. Zwart Front deed ook mee aan de verkiezingen in 1937 en won slechts 0,2 procent, waarvan de helft van de stemmen uit de kieskring Tilburg afkomstig was.

Pas echt interessant word de beweging wanneer zij omgedoopt word tot Nationaal Front. In 1940 kwamen de Duitsers onze grens over om ons land te bezetten. Deze bezetting was in de eerste instantie vooral van militaire aard. De meeste partijen bleven dan ook legaal, met uitzondering van enkele rode partijen. Er verschenen ook nieuwe partijen zoals de Nederlandsche Unie. Alle partijen hadden in deze periode maar een doel voor ogen; bovengronds blijven en de bezetting zo dragelijk mogelijk maken voor de Nederlandse bevolking zonder de Duitsers al teveel hun zin te geven. Als men dit gedaan wilde krijgen was het van essentieël belang dat noch de NSB noch de NSNAP het roer in handen kreeg in Nederland. Binnen deze context moet men dan ook de breidheid tot collaboratie van Nationaal Front zien, men wilde voorkomen dat een volkomen Duits gezinde partij het bestuur zou vormen. Men wilde de NSNAP, maar vooral de NSB, zo graag de wind uit de zeilen nemen dat zij zelfs in overleg gingen met de socialsitische SDAP.

Nationaal Front was gedurende deze periode echter een chaos. De partijkranten werden bijvoorbeeld niet goed bezorgd, of helemaal niet. Het blad kwam ook iedere maand tienduizend gulden tekort. Meijer wilde dr. J.B van Heutz, een van de mede oprichters, royeren omdat deze te Duits gezind was, tot bleek dat alle oprichters überhaupt niet als lid ingeschreven stonden.

Velen die aangesloten waren bij de Nederlandsche Unie zouden na de oorlog nooit vervolg worden terwijl zij tijdens de bezettingstijd de hielen likte van de bezeter. Arnold Meijer van Nationaal Front, dat vaak tegen de bezetter in bruiste maar zich moest inhouden, werd na de oorlog vervolgd en moest de gevangenis in. Niet alleen zouden de politici van de Nederlandsche Unie weg komen met hun gekruip en gekronkel, zij zouden sleutelfiguren zijn binnen de naoorlogse politiek.

Arnold Meijer tijdens zijn proces

Modern Zwart Front

Laat een ding heel duidelijk zijn; Zwart Front is geen rehabilitatie van Zwart Front of Nationaal Front zoals dat door Arnold Meijer opgebouwd is. Hoewel dat zeker een van onze inspiratie bronnen is, net als velen andere moderne en historische figuren, is het moderne Zwart Front veel breder dan dat. Onze ogen zijn voornamelijk op de toekomst gericht, niet op het verleden. Waarom hebben we dan de naam Zwart Front gekozen?

Omdat Zwart Front een gevoel is dat door de gehele herstelbeweging gedeeld werd. Het was een verlangen naar nationaal herstel dat door een zwart eenheidsfront gecreerd zou worden. Het was een verlangen naar een alternatief, een oplossing die zowel het marxisme als ook de plutocratie verwierp. Een verlangen ook, naar een systeem dat werkt, een alternatief op het parlementaire systeem. Deze geest leefde destijds in geheel Europa, in het ene land wat sterker als in het andere.

Deze geest en haar oplossingen zijn nu weer in opkomst. Dag na dag bewijzen zowel de plutocratie als ook het marxisme dat zij geen oplossingen meer kunnen bieden en dat het parlementaire systeem nog nauwelijks functioneert of "democratisch" is. Langzaam maar zeker ontwaakt europa, en spoedig zal de geest van de herstelbeweging ook in Nederland weer gerehabiliteerd zijn en een moderne vorm vinden.

IDEALISME

INTEGRITEIT

JEUGDIGHEID

SOCIALEGERECHTIGHEID

DERDEWEG

DE PRINCIPES VAN ONZE REDDING

DE PRINCIPES VAN ZWART FRONT

NONCONFORMISME

GELIJKWAARDIGHEID

NATIONALISME&VADERLANDSLIEF

EENHEID

ACTIVISME

Wat is nou cultuur?

Door: Richard Hendricus

WAT IS NOU CULTUUR?

Cultuur is een concept dat tegenwoordig veel in de politiek, media en op straat wordt besproken. Hier horen we maar al te vaak voorbij komen hoe mooi het is, als meerdere culturen bijeen komen om een multiculturele samenleving te vormen. Met de zogenaamde voordelen die daar bij zouden komen kijken. Maar wat is dat nou eigenlijk, cultuur?

Onderscheid

Er is een degelijk verschil tussen de producten van een cultuur en de definitie van cultuur zelf. Boerenkool met worst, is bijvoorbeeld geen cultuur, maar een product wat uit de Nederlandse cultuur is voortgekomen. We kunnen dus stellen dat cultuur alles omvat wat uit een samenleving is ontstaan.
Waar is het goed voor? Cultuur levert ons een doos vol met gereedschappen; het is de niet erfelijk overgedragen kennis die benodigd is om te overleven. Denk hierbij aan: een taal, bereiden en vergaren van voedsel, vinden of bouwen van een schuilplaats of huis, herkennen van vijanden en hoe we ons zelf moeten verdedigen. Over de tijd heen zijn er steeds meer, iets minder essentiële zaken bij gekomen zoals: kunst, muziek, handelswaren en kledingdracht. Nog steeds belangrijk, alleen lijken we steeds verder weg te treden van de natuur.

Natuur

Natuur, wat heeft dat er mee te maken? Alles is terug te leiden tot de natuur; geen gebouwen zonder cultuur, geen cultuur zonder mensen, geen mensen zonder leven, geen leven zonder natuur. Het is waar alles begonnen is, waar wijzelf vorm hebben gekregen en waar we nog wel degelijk mee te maken hebben. Al ons doen en handelen is dus in absolute vorm terug te leiden naar natuur. Cultuur is een logisch gevolg van alle elementen die spelen in een samenleving; de mensen die er wonen, de vijanden die ze hebben en het milieu waar ze in leven. Zouden de chinezen bijvoorbeeld verplaatst zijn naar het zuiden van Afrika, dan hadden ze hoogstwaarschijnlijk een andere taal gehad, er anders hebben uit gezien en een compleet ander cultuur hebben opgebouwd dan dat ze nu hebben. Sterker nog, als de Afrikanen tegelijkertijd hadden verhuisd naar waar de Chinezen hadden gezeten, dan hadden ook zij niet alleen een andere cultuur dan dat ze nu hebben, maar dan hadden ze óók een andere cultuur dan dat de chinezen nú hebben opgebouwd! Cultuur wordt dus niet alleen bepaald door de globale positie en omstandigheden maar ook door het specifiek volk.

En dit is wat cultuur nou zo kostbaar en mooi maakt; het is niet te reproduceren.

Positie

"Als een ander volk hier in het westen had gewoond, dan hadden ze de zelfde cultuur opgebouwd en zouden ze net zo welvarend zijn als wij dat nu zijn."

Stel, in plaats van bevers hadden orang-oetans zich geplaatst in rivieren. Denk jij dat zij überhaupt overwogen zouden hebben om dammen te gaan bouwen? Of als we een krokodil in een weiland zetten, denk je dat het dan melk zou gaan produceren zoals een koe dat doet?
Het gaat tegen alle wetten der natuur in, denken dat cultuur universeel is. Cultuur bevat kennis dat de volgende generatie helpt vooruitgang te boeken op de vorige. Elk volk en elk ras creëert zijn eigen cultuur, wat betekent dat zij elk een andere manier van overleven en progressie ervaren. Het negeren van interculturele verschillen tot een zodanige hoogte dat alle culturen als gelijke gezien worden, kunnen we samenvatten onder cultureel relativisme. Dit is ook wel het concept waarin het niet mogelijk is een andere cultuur als 'minder' te ervaren omdat we allemaal andere culturen zien vanuit de cultuur waarin we zelf opgegroeid zijn. Maar zijn alle culturen wel gelijk?

Stel je loopt naar de rand van een klif, het materiaal onder je is het zelfde als het materiaal dat zich beneden de klif bevindt. Als je echter een stap te ver zet - zoals het cultureel relativisme doet -

dan volgt zich een niet plezierig einde.

Diversiteit

"Diversiteit is mooi! Laten we alle wereldse bevolkingen met elkaar weg mengen."

We herkennen allemaal typische eigenschappen van bestaande culturen. Molens en klompen in Nederland, de zuurkool en braadworst van onze oosterburen en de stokbrood met wijn in het zuiden. Ze zijn ontstaan door homogene groepen die over een zeer lange periode afgescheiden leefden van andere groepen. Als alle groepen in plaats van gescheiden, onder elkaar hadden geleefd over die hele periode, dan waren er niet zulke grote verschillen. Voorstanders van multiculturele samenlevingen moeten ophouden te zeggen dat diversiteit mooi is. Een grotere vorm van hypocrisie bestaat er niet! Het is het zelfde als het kopen van je droomauto, om deze gelijk in de prak rijden. Diversiteit ontstaat, zoals gezegd, alleen als groepen gescheiden van elkaar leven.

Verschillen

"Alle mensen zijn ooit uit de zelfde nazaat gekomen, er is geen raciale onderscheid. We zijn het zelfde, we zijn allemaal mens!"

Wist je dat alle planten en bomen met bladgroen dezelfde eencellige afstammeling hebben? Is een tulp het zelfde als een conifeer? Of zeewier misschien hetzelfde als broccoli? Afstammelingen ontwikkelen zich allemaal waaruit er nieuwe soorten ontstaan. We mogen misschien allemaal mens zijn, maar dat betekent niet dat er geen raciale onderscheid is. Ik eet liever broccoli dan een conifeer, maar dat kan aan mij liggen.

Multiculti

"Een multiculturele samenleving is mooi, dan kunnen we van elkaar leren."

Natuurlijk moeten we verder kijken dan dat onze neus lang is, maar moeten we ons onder water bevinden om te begrijpen dat we zuurstof nodig hebben? Als we vooruit willen komen, sterker willen worden en de waarheid willen achterhalen, dan moeten we open staan voor kritiek en niet bang zijn toe te geven dat wat een ander doet misschien beter is dan wat we zelf doen. Het er altijd van uit gaan dat je eigen cultuur bij voorbaat beter is dan een ander heet: etnocentrisme. Daar houdt het echter niet bij op. Het gebeurt namelijk ook op kleinere schaal, bijvoorbeeld in een discussie met een meningsverschil. De meeste herkennen dit wel, je geeft je mening over een bepaald onderwerp en de andere partij reageert met: "Daar ben ik het niet mee eens.", punt. Maar waarom dan? Heb je er over na gedacht? Kan je het beargumenteren? "Nee, dat vind ik gewoon, ik mag toch wel mijn mening geven?". Nogmaals: etnocentrisme; er van uit gaan dat wat je zelf vindt beter is dan de mening van een ander, zonder dat je het kan beargumenteren of überhaupt luistert wat de ander te zeggen heeft.

Kennis

Cultuur is het overdragen van kennis generatie op generatie. De kennis is gemaakt en bedoeld voor een bepaald volk, op een bepaalde locatie met bepaalde opstandigheden. Bij het binnen halen van een substantieel grote groep van een andere cultuur is het meer dan logisch dat er niet alleen culturele aspecten verloren zullen gaan bij beide partijen, maar dat er ook heel veel conflicten zullen ontstaan. Het in korte tijd verliezen en op grote schaal aanpassen van een cultuur zorgt er vervolgens weer voor dat we fouten die we in het verleden gemaakt hebben waarschijnlijk weer opnieuw zullen maken; dat is stagnatie en in het ergste geval achteruitgang. De emigrerende groep neemt een hele reeks aan gewoontes en tradities mee waarvan de meeste simpelweg niet passen in de nieuwe omgeving. Neem bijvoorbeeld de verschillen tussen hoge en lage culturele contexten. Met een hoge context - zoals te vinden is in landen als: Griekenland, Azië en de Afrikaanse en Arabische landen - vindt een groot deel van de communicatie plaats met impliciete boodschappen; dit zijn niet uitgesproken betekenissen omdat de andere partij weet wat je ermee bedoeld. Sommige van deze impliciete boodschappen hebben te maken met diepliggende culturele eigenschappen, die door buitenstaanders misschien wel nooit volledig begrepen kunnen worden. Aan de andere kant heb je de lage context culturen - Nederland, Duitsland en is vooral te vinden in de zakenwereld. Hier gaat alles om duidelijkheid en directheid. Precies beschrijven en zeggen wat je bedoelt; expliciete boodschappen.

Wat is nou cultuur?

Door: Richard Hendricus

Hier komt nog eens bij dat er in hoge context culturen een andere tijdsbeleving is dan dat wij dat gewend zijn. Als zij een afspraak maken is het niet raar als deze wordt verzet en dat de voorwaarden in een overeenkomst later - zelfs na goedkeuring - nog veranderd wordt. Dit wordt polichronisch genoemd. De tijd is circulair, het is eeuwig herhalend. Wat wij vooral gewend zijn en wat ook in de zakenwereld te zien is, is een monochronische tijdsbeleving. Dit houdt in dat tijd op te delen is in elementen, dat er een duidelijk begin en einde is en dat je doelgericht werkt. Dan is het niet zo moeilijk voor te stellen dat wanneer mensen van verschillende culturele achtergronden samen moeten werken, er heel veel complicaties op gaan treden.

Cultuur is in constante beweging. Er komen steeds nieuwe problemen op ons pad en hier moeten we op inspelen.

Het verleden

"Domme mensen leren van hun fouten, slimme van de fouten van anderen."

Maar wat als je iets doet wat nog niemand anders heeft gedaan?

Zo hebben we in het verleden dingen gedaan waarvan vele zeggen dat het 'fout' was, dat we het moeten vergeten en dat we er vooral niet met trots op terug mogen kijken. Maar zij vergeten dat de begrippen goed en slecht bepaald worden door de tijd waarin je leeft; wat nu legaal is, kan volgende week verboden worden. We moeten de geschiedenis juist wel onthouden, er van leren en er met trots op terug kijken. We kunnen dus leren van onze fouten, maar niet onze identiteit uitwissen - doen alsof we iemand anders zijn. Wees trots, dat onze voorvaderen zich in wateren durfde te wagen waar nog niemand is geweest. Wees blij dat ze fouten hebben gemaakt zodat wij die nu niet meer hoeven te maken!

En dat is nou precies wat cultuur inhoudt! Kennis overdragen naar de volgende generatie. Kijk met rechte rug en opgeheven kin terug naar wat onze voorvaderen bereikt hebben. En gebruik dit op een zodanig manier dat de volgende generaties met trots op ons terug kunnen kijken.

¨HET IS EEN KLOEK VOLK,
ZWIJGZAAM, WERKZAAM, TAAI.
ZE KLETSEN NIET, MAAR
WETEN WAT ZE WILLEN EN
VOEREN HET UIT. EN GROOT IN
HUN STRIJD TEGEN DE ZEE¨

- BENITO MUSSOLINI OVER HET
NEDERLANDSE VOLK

Ons paasfeest

Door: Othala

Ons PAASFEEST

Het is weer lente. Na de korte en donkere maanden, na de koude en neerval, is de zon wederkeert en heeft het ons de lente gebracht. De lente staat traditioneel, in nagenoeg elke cultuur, voor vruchtbaarheid en wedergeboorte; hiermee doel ik op de wedergeboorte van de natuur, de levenscyclus. Vele culturen vieren in deze tijd dan ook feest, met eigen verhalen en symbolieken. Zo ook vieren wij de lente, maar ja... Wat vieren wij eigenlijk? Wat hebben de Paashaas en chocolade-eieren met Jezus Christus te maken? Ik hoop u te voorzien van een antwoord in dit artikel, waarbij ik de viering- en herkomst van Pasen zal behandelen.

Pasen

Vanuit de Christelijke kerk, vieren we in Nederland 'Pasen'. Voor Christenen is dit het belangrijkste Christelijke feest, omdat met Pasen de herrijzenis van Jezus Christus wordt herdacht; Hij herrees drie dagen na Zijn kruisiging. Zijn dood wordt herdacht op 'Goede Vrijdag', de vrijdag voor Pasen. Pasen wordt voorafgegaan door een vastentijd van 40 dagen; de zondagen worden niet meegerekend. De vastentijd begint op 'Aswoensdag' en eindigt op 'Paaszaterdag', ook wel 'Stille Zaterdag' genoemd. Op Paasnacht wordt de 'Paaskaars' ontstoken, welke het licht van de herrezen Jezus Christus symboliseert. Hoewel het tegenwoordig minder voorkomt, werd de Paarskaars door de priester ontstoken aan het, vooraf gezegende, Paasvuur. Het licht van de Paaskaars verdrijft het duister, net zoals – volgens het Christelijke geloof – Jezus Christus het duister overwonnen heeft.

Hoewel er vaste tradities en gebruiken zijn rondom Pasen, valt Pasen elk jaar op een andere datum. Op het 'Concilie van Nicea', in 325, werd namelijk besloten dat Pasen valt op de zondag na volle maan, volgend op de 'equinox' – een equinox is het tijdstip dat de zon loodrecht boven de evenaar staat. Op die dag, zijn dag en nacht even lang. Dit heeft ook een symbolische betekenis. Het licht overwint het duister, een natuurlijke aankondiging van warmte en bloei. Het is ook een aanwijzing naar de ware herkomst van Pasen, een verwijzing naar een vruchtbaarheidsfeest genaamd: Ostara.

De herrijzenis van Jezus

Ostara

Ostara

Ostara is de Oud Hoog-Duitse benaming voor de Saksische godin 'Eástre'. Het feest dat ter ere van de godin Ostara plaatsvond, heette 'Ôstartarge', wat een meervoudsvorm is van Ostara; het feest duurde twee dagen, net zoals we nu nog een eerste- en tweede Paasdag kennen. We zien de vervormingen van die naam nog steeds weerklinken in de Engelse en Duitse benamingen voor Pasen, namelijk: 'Easter' (Engels) en 'Ostern' (Duits); in Nederland kenden we vroeger ook 'Ooster', of het 'Oosterfeest'. Ostara ontleent haar naam aan de zon die opkomt in het Oosten, welke licht en warmte verspreidt. Daarom staat het Ostarafeest ook bekend als 'het feest van het terugkerende licht'. De meest bekende tradities/symbolieken van het Ostarafeest, zijn de Paasvuren, broodversieringen in de vorm van dieren, versierde- en chocolade-eieren en natuurlijk... De Paashaas!

Paasvuren

Van oudsher worden er al Paasvuren ontstoken in ons land, maar tegenwoordig met name in het Noorden en Oosten; respectievelijk het oude Saksische gedeelte. De rook en het vuur, zouden zorgen voor vruchtbaarheid. Rondom de vuren werd meestal gedanst, gedronken en gefeest. Mensen sprongen zelfs door/over het vuur voor geluk, of ze werden tussen vuren geleid. Het Paasvuur werd bij voorkeur ontstoken op een grote open plek, of op een heuvel/berg; vermoedelijk om de gloed en rook c.q. "vruchtbaarheid" zoveel mogelijk te verspreiden. Men nam ook brandende takken van het Paasvuur mee naar huis, om de haard aan te steken en wat geluk binnenshuis te verspreiden. Ook maakte men, na afloop, hun gezicht zwart met houtskool en namen ze wat mee naar huis, als afweermiddel tegen brand en blikseminslag. Omdat de Protestantse kerk de traditie niet uitgebannen kreeg in de 17e eeuw, werd het Paasvuur gekerstend. Hierboven vermeldde ik het gebruik van de Paaskaars en Aswoensdag, welke beiden hun oorsprong vinden in de Paasvuren. De Paasvuren werden gezegend voor Christelijke doeleinden en de symbolische betekenis van Ostara, werd vertaald naar het

Christelijke geloof. Zo waren de mensen toch “goede Christenen”, terwijl ze ondertussen hun heidense tradities – na verloop van tijd onwetend – in ere hielden.

Palmpasen en broodversieringen

Palmpasen/Palmzondag is de laatste zondag van de vastentijd, de zondag vóór Pasen. De Christenen vieren dan de intocht van Jezus Christus in Jeruzalem. Kinderen versieren/maken dan een ‘Palmpasenstok’, bestaande uit twee stokken in de vorm van een kruis. De “palmtakken” – in Nederland worden doorgaans buxustakken gebruikt – symboliseren de intocht in Jeruzalem. Het broodhaantje, aan de top van de Palmpasenstok, staat symbool voor het breken en verdelen door Jezus van het brood bij het laatste avondmaal (Witte Donderdag). De haan staat symbool voor de haan die één keer - volgens Marcus ook nog een keer ter waarschuwing- kraaide nadat Petrus drie keer had gezegd dat hij Jezus niet kende (Goede Vrijdag/vroege ochtend). De eieren staan symbool voor nieuw leven (Paaszondag) en de 30 rozijnen staan symbool voor de 30 zilverlingen waarvoor Judas Jezus verried. Tegenwoordig worden in plaats van rozijnen ook snoepjes gebruikt.

Paasvuur

Het gebruik van de Palmpasenstok is van oorsprong een Heidense traditie, maar stamt niet af van Ostara. Het stamt af van de ‘Meiboom-viering’, waarbij men een versierde den ronddroeg, om de terugkerende zomer te vieren. In de top van de den zat een broodhaantje. De den en de haan slaan op de wereldboom ‘Yggdrasil’ en de haan ‘Gullinkambi’ (Goudenk die in de top zat. De haan staat symbool voor de komst van het licht die hij elke ochtend aankondigt. Men gebruikte naar alle waarschijnlijkheid brood in de vorm van dieren, omdat men niet langer dieren wilde offeren. De ‘broodoffers’ zijn rond van vorm, om de offers wat meer op de realiteit te laten gelijken.

De Paashaas en Paaseieren

Dit is, voor mij, het meest interessante gedeelte, omdat hier nogal wat ophef over bestaat. Voor de een is het zonneklaar dat het is voortgekomen uit ons Heidenserfgoed, met mythes en sages om die aanname te ondersteunen; voor de ander is het niets meer dan een fictief verhaal, een leuk sprookje om de kinderen zoet te houden. Ik ga desalniettemin uit van de eerste aanname, dat het meer is dan een vaag verzinsel van de laatste jaren. Ik ga daar vanuit, wegens de kenmerkende vruchtbaarheidssymboli en verschillende passages uit de desbetreffende mythe. Ik zal hier onder in het kort de mythe beschrijven, om vervolgens de daaruit ontleende gebruiken weer te geven. Dan zal duidelijk worden, dat we dieper verbonden zijn met dit feest, dan doorgaans wordt aangenomen.

De godin Ostara leefde alleen in het bos, in een grot, waar ze in haar eigen levensbehoeften voorzag. Ze leefde van dat wat het bos haar kon geven en had een koe voor melk en een kip die eieren voor haar legde. Mensen kwamen voor van alles bij haar langs, omdat ze in de omgeving bekend stond als heks, of magiër. Men kwam langs als de gewasse n niet wilde groeien, als men kampte met een kalende kruin, als een koe geen melk meer wilde geven, of als een vrouw zwanger wilde worden. Ostara had hierbij haar kip nodig, omdat de kip haar magische amulet had opgegeten. Het verhaal wil dus, dat het ei dat werd gelegd door de kip, de remedie voor de klachten was. Men begroef het ei in de grond om de gewassen te laten groeien, legde het ei onder het kussen om de haargroei te bevorderen, et cetera. Eens per jaar legde de kip een speciaal ei, een ei dat ervoor zorgde dat de zon langer zou schijnen, de dagen langer zouden worden, de donkere koude nacht zou verdrijven en de lente met zich mee zou brengen.

9 jaren nadat de kip het amulet had ingeslikt, weigerde het dier nog langer eieren te leggen. Ze was nors, tegendraads, onwillig en zodoende werden de mensen dus niet meer geholpen. Ostara kwam erachter dat de kip de eieren verstopte. Telkens als Ostara wegliep, nadat de kip wederom weigerde een ei te leggen voor de hulpbehoevende mensen, ging de kip het bos in om de eieren te verstoppen. Ostara ontdekte dat, vroeg de kip waarom ze geen eieren meer wilde leggen en waarom ze de eieren verstopte. De kip verklaarde dat ze er genoeg van had om dag in dag uit, jaar

Ons Paasfeest

Door: Othala

na jaar, hetzelfde te doen. Om de sleur te doorbreken, besloot ze de eieren te verstoppen. Hoewel Ostara boos was, vroeg ze aan de kip of ze nog wist waar de eieren lagen. "Dat weet ik niet meer" zei de kip "en het duurt te lang om ernaar te zoeken. Was ik maar wat vlugger…" Dit bracht Ostara op een idee en ze veranderde de kip in een haas.
Volgens het verhaal werden alle eieren tijdig verzameld, werd het speciale rode ei gelegd om de dagen langer te laten voortduren en mocht de kip eens per jaar 'het haasje zijn'. Aldoende werd de traditie in ere gehouden en komen we tot de ontdekken dat het verhaal, bijzonder gelijkt op het Paasfeest zoals we dat tegenwoordig vieren.
In vroegere tijden, werden er daadwerkelijk eieren begraven om de vruchtbaarheid van de grond te bevorderen. Het ei werd gezien als een belangrijk vruchtbaarheidssymboo vandaar dat het een belangrijk thema is binnen de feestdag. De haas – in de Engelse gebieden is het een konijn/bunny – heeft eveneens een dergelijke status, wegens het paargedrag uiteraard. We kunnen ons de relevantie ervan haast niet meer voorstellen, maar alles hing vroeger af van de oogst; een slechte oogst stond gelijk aan honger en honger vaak aan dood. Net als in vele culturen poogden de Germanen, door middel van mystiek en bijgeloof, invloed uit te oefenen op de natuur. Waar de ene cultuur een regendans deed, hielden de Germanen een vruchtbaarheidsfeest. Hoewel de kerk verwoedde pogingen heeft gedaan om de tradities uit te bannen, kunnen we zien dat het niet bijster goed is gelukt. Alle Paastradities die we nu nog vieren, zijn een directe afleiding van Germaanse tradities. Houdt dit in dat we Pasen dan maar van de agenda moeten schrappen, omdat het een verwaterde versie is van het origineel? Nee, want het is onderdeel van onze cultuur en het is belangrijk om te weten waar onze oorsprong ligt en hoe onze voorvaderen dachten. Zolang we dat in ons achterhoofd houden, maakt het niet uit hoe onze feestdagen heten.

ACTIEVE ZWART FRONT STRUCTUREN

BLOKKEN

BLOK NIJMEGEN-WEST

EMAIL: NIJMEGEN-WEST@ZWARTFRONT.NL
FACEBOOK: ZWART FRONT NIJMEGEN-WEST

PROVINCIALE PLATFORMEN

ZUID-HOLLAND

MAIL: ZUID-HOLLAND@ZWARTFRONT.NL
FACEBOOK: ZWART FRONT ZUID-HOLLAND

GELDERLAND

MAIL: GELDERLAND@ZWARTFRONT.NL
FACEBOOK: ZWART FRONT GELDERLAND

OVERIJSSEL

MAIL: OVERIJSSEL@ZWARTFRONT.NL
FACEBOOK: ZWART FRONT OVERIJSSEL

FRIESLAND

MAIL: FRIESLAND@ZWARTFRONT.NL
FACEBOOK: ZWART FRONT FRYSLAN